

Xarxa de mobilitat i turisme

Josep Alboquers Bosch

La xarxa actual de *vies de mobilitat* s'ha anat formant al llarg dels segles, amb un gran increment i complexitat en els darrers cent anys. És un conglomerat de vies disperses i disperses, fraccionades, interrompudes per elements d'altres xarxes –motor, fluvial, urbana,...-

Les vies que conformen la xarxa de mobilitat són de molts tipus: camí (carro, ferradura, sirga,...), carrerada (transhumància), pista (terra, asfaltada), carrer, passeig, carretera, autovia/autopista... Vies exclusives, vies segregades, vies peatonals,... per anomenar-ne algunes.

La mobilitat alternativa (MA) es mou sobre una gran varietat de vies diferents barrejades caòticament. Els usuaris o practicants de la mobilitat alternativa són tota la societat.

La forma més comuna de MA –el caminar- la practiquem molts cops al dia: anar a la feina, a l'escola, a buscar el pa, a comprar el diari, al mercat,...Altres formes són menys comunes i més esporàdiques: senderisme urbà, senderisme de baixa intensitat, senderisme alta intensitat, passeig, caminada per raons de salut, turisme, etc.

També és mobilitat alternativa qualsevol desplaçament amb bicicleta –habitual o no-. ciclisme de carretera, btt en circuit, btt lliure de baixa intensitat, btt lliure d'alta intensitat, mobilitat habitual, feina, escola/universitat, cicloturisme esportiu (esforç notable), cicloturisme turístic (esforç reduït),...

Tenim també altres formes menys freqüents: patí, hípica, etc. Els usuaris de la MA són molts i fan moltes coses/activitats.

La creació i gestió de tota aquesta xarxa de vies està en mans de les administracions i els seus departaments: Obres públiques, medi ambient, vialitat, transport,... Podrien participar-hi: esport, salut, turisme, serveis socials,... ,ja que se'n beneficien.

Tenim per tant una xarxa important i irregular –a diferenciar de la desitjable- , creada i gestionada per una gran diversitat d'administracions, en la que es mou molta gent amb interessos/finalitats molt diferents.

No podem concebre les xarxes com exclusives d'un mitjà/mode –senderisme, bici,...-; la xarxa és única, serveix per a tot i per a tothom. Tots hem de treballar en el mateix sentit i direcció per tal de desenvolupar-la. Per això cal fixar entre tots uns objectius generals.

La xarxa, amb totes les seves connexions i possibilitats, permet a l'usuari escollir aquells itineraris que més s'adiuen i s'escauen a les seves necessitats/desigs de cada moment. El total de la xarxa és al servei de la societat i de les diferents activitats de la mateixa: lleure, esport, turisme, mobilitat laboral/estudiantil, salut, etc.

El turisme –per posar un exemple d'element aliè a la mobilitat- és una activitat més de la societat, requereix de la xarxa i fa ús de parts d'ella. Ha de participar, per tant, en la gestió i creació de la xarxa, ha de ser motor en alguns territoris, però –com tothom- no pot crear xarxes independents ni desvinculades.

A manera de resum podem dir doncs, que ens cal:

1	Definir conceptes i parlar el mateix llenguatge	
2	Ens coordinador i gestió coordinada	
3	Xarxa de mobilitat global única: polimodal i multiactiva.	
4	Unificació de xarxes i actuacions	
5	Inversió en la creació de vies properes a les necessitats reals	
